

## Nr 246.

Av herr **Larsson, Sven**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående elektrifiering av järnvägslinjen Östersund—Storlien.

I proposition nr 195 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till elektrifiering av järnvägslinjen Östersund—Storlien för budgetåret 1943/44 anvisa ett investeringsanslag å 6 000 000 kronor.

I den till grund för förslaget liggande skrivelsen från järnvägsstyrelsen framhålles bland annat, att ju längre det sedan 1939 rådande krisläget med därav följande onormala handelspolitiska och transportförhållanden bestode, desto mera måste det framstå såsom angeläget, att landets järnvägar vore utrustade för elektrisk drift. Härigenom uppnåddes dels minskat beroende såväl av utländskt kolbränsle som av det mindre lämpliga ved- och torvbränslet, dels ock ökad transportkapacitet. Vidare vore det av största betydelse ej endast för statens järnvägar utan även för landets försvarsberedskap överhuvud att i möjligaste mån bevara den nuvarande elektrifieringsorganisationen.

Efter ingående prövning av angelägenhetsgraden i elektrifieringen av olika banlinjer hemställer järnvägsstyrelsen i sin ovannämnda skrivelse, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att anvisa anslag till elektrifiering av linjerna Östersund—Storlien och Varberg—Uddevalla. Järnvägsstyrelsen, som för sin del icke synes ovillig till uppskov beträffande linjen Varberg—Uddevalla, anför emellertid att militära önskemål, vilka i nuvarande läge måste tillmätas avgörande betydelse, göra, att elektrifieringen av bägge de berörda banlinjerna borde komma till utförande inom den närmaste tiden, varvid arbetena av nu berörda skäl förutsattes böra i första hand och samtidigt koncentreras på bandelarna Uddevalla—Herrljunga och Östersund—Järpen.

Vikten av de arbeten, som här föreslagits till utförande, framgår av att industrikommissionen trots de aktuella svårigheterna ifråga om metallförsörjningen ställt i utsikt erforderligt material.

I Kungl. Maj:ts förevarande proposition har departementschefen följt järnvägsstyrelsens förslag till fortsatt elektrifieringsarbete endast såvitt gäller linjen Östersund—Storlien, medan den äskade elektrifieringen av linjen Varberg—Uddevalla uppskjutits. Då det synes uppenbart att skyddet av västra Sverige i nu rådande krigsläge är en av våra viktigaste militära uppgifter samt att dess lösande väsentligt underlättas genom sistnämnda banlinjes elektrifiering, framstår ett avsteg från järnvägsstyrelsens förslag knappast såsom välbetänkt. Härtill kommer att väsentliga förbättringar av kommuni-

kationerna inom viktiga områden med betydelsefullt näringsliv skulle fördröjas på ett sätt, som icke kan anses tillfredsställande med hänsyn till samfärdselns fortsatta utveckling. Vidare kan anföras att behovet av bättre förbindelser både till Hallands och Bohusläns kustområden, särskilt sommartid, är synnerligen stort, varför man torde kunna räkna med att en elektrifiering av den här ifrågasatta bandelen Varberg—Uddevalla skall giva ett synnerligen gott ekonomiskt utbyte.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes därför,

att riksdagen må till elektrifiering av järnvägslinjerna Östersund—Storlien och Varberg—Uddevalla för budgetåret 1943/44 anvisa ett investeringsanslag av 13 000 000 kronor.

Stockholm den 4 maj 1943.

*Sven Larsson.*

---